

benhavn, vi skulde ikke selv være med til at skabe flere. Naar Kirkerne skulde vedligeholdes, saaledes at de ere sømmelige som offentlige Bygninger og ogsaa sømmelige for Byen, saaledes at den kan vise dem frem for de Turister, der komme her, vil det ikke være muligt at hjælpe sig med $\frac{1}{10}$ pCt., saa jeg mente, at de, der saa paa Byens Tarv, maatte være interesserede i, at Kirkerne bleve tilbørligt vedligeholdt.

Det viser sig ogsaa, at den Forudsætning, jeg i Fjor gik ud fra, at $\frac{1}{10}$ pCt. ikke kunde slaa til, holder Stik. Da jeg fik Beretningerne fra de forskellige Kirkers Patronater, viste det sig, at det, man krævede til Vedligeholdelse af Kirkerne, var 143,000 Kr., og der er saa ikke taget Hensyn til, at vi havde et Underskud fra forrige Aar paa 12,000 Kr.; derved ere vi oppe paa 155,000 Kr. Endvidere var der ikke taget Hensyn til, at der ikke blev noget betalt af Laanet, som man havde været nødt til at optage til Hjælp ved forskellige Kirkers Restauration. Saa kom vi endnu højere op. Og endelig var der ikke taget Hensyn til, at der her i Tinget var gennemført en Lov om, at Omkostningerne ved Valg af Menighedsraad her i Byen ogsaa skulde paalignes. I Virkeligheden kunde vi komme meget stærkt op mod 200,000 Kr. $\frac{1}{10}$ pCt. vilde kun give 115,000 Kr. Det var altsaa saa langt fra, at man derved naaede det, som der i Virkeligheden trængtes til, at man endogsaa vilde faa et betydeligt Underskud. Saa gik Sagen til Erklæring i Kommunalbestyrelsen, og Kommunalbestyrelsen kom med en Erklæring, hvori de uden at paavise et eneste Punkt, hvor der kunde spares Penge, sagde: Lad os nedsætte Procenten til $\frac{1}{20}$, altsaa til det halve, 57,500 Kr., altsaa ikke en Gang en Trediedel, kun omkring ved en Fjerdedel af det, man skulde bruge. Under disse Omstændigheder vilde det være umuligt at vedligeholde Kirkerne her i Byen tilbørligt, og det kræve vi over hele Landet, og enhver ansvarlig Minister maa kræve, at alle Landets Kirker skulde holdes tilbørligt vedlige, være i sømmelig Stand og have et sømmeligt Udseende. Alle Kommunalbestyrelser trindt om i hele Landet ere ogsaa enige i, at det er en fornuftig Maade at optræde paa, og alle Kommunalbestyrelser ere, saa vidt jeg kender til det, interesserede i, at deres Bys offentlige Bygninger tage sig vel ud. Selvfølgelig skal man ogsaa tage Hensyn til og tager ogsaa Hensyn til Borgernes økonomiske Vilkaar. Men det var der ogsaa taget Hensyn til

ved selve Loven, idet man der har sat Grænsen til $\frac{1}{10}$ pCt.

Nu siger det ærede Medlem, at i Højres Dage var det helt anderledes; da forlangtes Kommunalbestyrelsernes Anbefaling af Sagen, det kræver man ikke nu. Ja, det er nok muligt, at det ærede Medlem ønsker Højres Dage tilbage i dette Stykke. Men lad os se et Øjeblik paa, hvorledes det var i Højres Dage i denne Henseende. Da havde man en Lov, hvorefter der kunde paalignes ikke alene til Vedligeholdelse af Kirkerne, men ogsaa til Bygning af ny Kirker, idet man optog et Laan, og saa paalignede dette. Til at gaa saaledes frem og endogsaa bygge Kirker paa denne Maade var det, at Københavns Kommunalbestyrelse skulde give sin Anbefaling. Københavns Kommunalbestyrelse gav sin Anbefaling dertil, og saa tog man Laan op og byggede ny Kirker. Det var det, Folketinget satte sig imod, fordi det efter Folketingets Mening var en Fremgangsmaade, der ikke stemmede med Chr. V.s Lovs Ord om Vedligeholdelsen, og en saadan Fremgangsmaade modsatte Folketinget sig. Derfor var det, at vi i 7 Aar ikke fik nogen Lov, og i 7 Aar stod man altsaa uden Penge til Kirkernes Vedligeholdelse i København, medmindre man vilde udskrive dem sognevis, hvad der vilde paabyrde de fattige Sogne alt for stor Udgift. Den Ordning, vi nu ere komne til, er efter min Mening forsvarlig i enhver Henseende. Det vil knibe meget haardt at faa Midlerne til at strække til, saaledes at Kirkerne kunne have et sømmeligt Udseende, men jeg tror, at det kan lykkes med en fornuftig Sparsommelighed, og naar man afhjælper de værste Brøst efterhaanden, kan det lykkes at holde dem sømmeligt vedlige. At lade Kirkerne spise deres Kapitaler op, vilde være en Vej, som i høj Grad vilde komme til at svie til Byens Borgere, thi naar Kapitalerne ere opspiste, maa der paalignes endnu større Beløb, end der nu kan være Tale om. Heller ikke i andre Forhold ønsker man at spise Kapitaler op, som ere henlagte til saadanne Formaal, saa at jeg ikke tror, at det vil være nogen praktisk Maade at tage Sagen paa. Men i øvrigt er jo alt dette noget, som er gennemdrøftet her ogsaa i Fjor og i Forfjor. Der er ikke Spor af nyt i hele den Stilling, saa jeg ser ikke bedre, end at det kun er at tygge Drøv paa dette Spørgsmaal, som vi have haft fremme saa mange Gange her. Hvorfor det nu netop skal rejses i Dag, skal jeg ikke videre under-